

343(497.11)

1903
XXI.-

ЗАКОН

BIBLIOTHEK
DER LANDESREGIERUNG
JUSTIZABTHEILUNG
SARAJEVO

МИНИСТАРСКОЈ ОДГОВОРНОСТИ.

ЦЕТИЊЕ,

К. Ц. ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

1906.

1858

нр. 67.3753

Установи у нови инвентар бр. 3385/1903
1. јануара 1903. год.
Београд.

МИ BIBLIOTHEK
НИКОЛА ПРВИ DE MANDESREGIERUNG
по Милости Божјој JUSTIZABTEILUNG
Књаз и Господар Црне Горе SARAJEVO

Дајемо на знање и објављујемо:

Да смо се на приједлог Нашег Министарског Савјета, а по саслушању Нашег Државног Савјета, у извршењу тачке 3. одјељка II. члана 221. Устава, ријешили наредити и наређујемо

овдје

ЗАКОН

о
МИНИСТАРСКОЈ ОДГОВОРНОСТИ

ДИО ПРВИ

Дјела за која Министри одговарају.

Члан 1.

Министри су одговорни Књазу Господару и Народној Скупштини за своја службена дјела (чл. 108. Устава).

Члан 2.

И Књаз Господар и Народна Скупштина имају право да оптуже министра:

1). кад учини издајство према Отаџбини или Владаоцу;

2). кад повриједи Устав земаљски;

- 3). кад прими мито;
- 4). кад оштети државу из користољубља;
- 5). за издавање наредбе подручним властима, да повриједе одредбе изборног закона, које ујемчавају држављанима прногорским слободну употребу бирачког права;
- 6). за намјерно спречавање, злоупотребом своје власти, вршења закона или законодавних рјешења, или извршења судскијех пресуда, у случајевима кад се тим наноси штета државним или приватним интересима;
- 7). за злонамјерно подношење неистинитих извјештаја Књазу Господару или Народној Скупштини, кад ушљед њих буду донесене законодавне одлуке штетне по државу.

Члан 3.

Министар, и ако није учествовао у извршењу горњих кажњивих дјела, одговоран је ипак као саучесник, ако је у министарској сједници пристао и потписао такву одлuku Министарског Савјета.

ДИО ДРУГИ.

Казне.

Члан 4.

У свим случајевима, у којима је дјело, за које министар одговара, кажњиво према одредбама казненог закона, министар ће се казнити казном, коју тај закон одређује.

Члан 5.

За дјела предвиђена тачком 5. чл. 2. овога Закона, министар ће се казнити затвором од 2 до 5 година.

Члан 6.

Казниће се затвором од 5 до 10 година, лишењем звања и губитком грађанске части министар, који премапотпише указ Књаза Господара, којим се обуставља Устав у цјелини или у појединостима.

Члан 7.

Истом ће се казном казнити министар и у овим случајевима:

- 1.) кад повриједи 77. члан Устава, т. ј., кад нареди или кад премапотпише указ Књаза Господара, којим се наређује, да се постојећа дација или какав порез или прирез установи или измијени без одобрења Народне Скупштине;

- 2.) кад повриједи чл. 93. Устава, т. ј., кад нареди или кад премапотпише указ Књаза Господара, којим се наређује да се закључи какав зајам, који Народна Скупштина није одобрila изузевши случајеве другог и трећег раставка истога члана Устава; и

- 3.) кад изврши Књаза Господара указ, који надлежни одговорни министар није премапотписао.

Члан 8.

У свим осталим случајевима министарске одговорности, министри ће се казнити затвором од четири до осам година и лишењем звања, а за дјело из користољубља и губитком грађанске части.

Члан 9.

Поред кривичне одговорности за дјела која овај закон предвиђа, министар је и гра-

ђански одговоран за штету, панијету било држави, било појединим лицима.

Члан 10.

Одговорност министрова у случајевима, који се казне по чл. 5., 6. и 7. овога Закона, не закљања од одговорности и казне подручне му органе, који су дотичну наредбу министрову извршили, или који су, као референти, намјерно поднијели министру неистинит извјештај и тиме га навели на кривицу, предвиђену тачком 7. чл. 2. овог Закона.

Према томе казниће се као саучесник министров истом казном, којом се и министар казни, сваки орган државне, обласне, капетанске или општинске власти, који злонамјерно помогне да се повриједи чл. 77. Устава, или да се изврши наредба министрова, противно одредбама изборнога закона, којима се ујемчава слободна употреба бирачког права, или који, као референт, помогне да се учини кривица предвиђена тачком 7. чл. 2. овога Закона.

ДИО ТРЕЋИ

Поступак при оптужби.

Члан 11.

Предлог, да се министар оптужи, мора се поднијести писмено и мора садржавати све тачке оптуживања (чл. 112. Устава).

Члан 12.

Кад оптужбу чини Књаз Господар, исту ће премапотписати предсједник Министарског

Савјета, који ће је затијем непосредно предати предсједнику Народне Скупштине.

Члан 13.

Предлог оптужбе из средине Народне Скупштине мора потписати најмање једна трећина свијех народнијех посланика.

Члан 14.

Предсједник Скупштине ће овакав предлог одмах на првој сједници по пријему прије него што се пређе на утврђени дневни ред, прочитати Народној Скупштини у јавној сједници и наредити затијем, да се она наштампа и разда посланицима и тужењом министру.

Ако Скупштина друкчије одлучи, предлог оптужбе ставиће се на дневни ред најдаље за пет дана од дана предаје предсједнику.

Члан 15.

Оптужени министар биће позван да на дан, у који је претрес предлога оптужбе одређен, поднесе Народној Скупштини своју писмену или усмену одбрану.

Скупштина не може рјешавати прије него што саслуша ову одбрану, или утврди да је оптужени министар позван да се брани, али се није хтио бранити.

Члан 16.

По свршеном претресу Скупштина ће најприје рјешавати о простом прелазу на дневни ред.

Оптужени министар ако је посланик, не може узети удјела у овом рјешавању.

Члан 17.

Ако Скупштина већином гласова приступијех посланика ријеши да се пријеђе на дневни ред, предлог оптужбе је одбачен.

Ако пак Скупштина не прими прелаз на дневни ред, приступиће се претходном ишљеђењу над оптуженим министром, и у том циљу изабраће се одмах истражни одбор од шест чланова, који ће извршити извиђај и поднијети о њему извјештај Скупштини у року који му она одреди.

У овај одбор не може ући ни један од посланика потписаних на оптужби, а тако ни чланови надлежава од којих се саставља Државни Суд (члан 115. Устава).

Члан 18.

Истражни одбор бира себи из своје средине предсједника и извјестиоца.

Одбор може рјешавати кад је присутно најмање четири члана.

Он саслушава оптуженог министра, прибавља сва потребна обавјештења о дјелу и врши уопште сва права и све дужности истражног судије.

Одбор може преносити своје ишљедничке послове на поједине чланове.

Члан 19.

Кад истече рок, који је Народна Скупштина за ишљеђење одредила, а који се на захтјев одбора може и продужити, извјестилац одбора ће прочитати извјештај о свршеном ишљеђењу у јавној скупштинској

сједници и предати га предсједнику заједно са свима дотичнијем актима.

Предсједник Скупштине ће наредити, да се тај извјештај заједно с одвојеним мишљењима, ако их буде, наштампа и раздаје посланицима у року од пет дана.

Сваки посланик, а исто тако и оптужени министар или његов пуномоћник могу прегледати сва акта, која се односе на оптужбу.

Члан 20.

Ако истражни одбор налази, да је потребно ставити у притвор оптуженога министра, он ће о томе учинити предлог Скупштини било у својем извјештају, било нарочитим актом прије него што је извјештај поднесен.

За рјешење скупштинско, да се министар стави у притвор, потребна је већина од двије трећине присутнијех посланика. Ово је рјешење одмах извршно и против њега нема мјеста жалби.

Члан 21.

На истој сједници, на којој буде прочитан извјештај истражног одбора, Скупштина ће ријешити кад ће се отворити претрес о извјештају.

Оптужени министар, ако није више ни министар ни посланик, позваће се у сједницу ради одbrane.

Члан 22.

Ако у року, који је Народна Скупштина одредила, истражни одбор не поднесе свој

извјештај, Скупштина може приступити претресу и без тога извјештаја.

Члан 23.

По свршеном претресу гласаће се посебице о свакој тачки оптужбе.

Члан 24.

Ако Народна Скупштина већином од двије трећине присутнијех посланика ријеши да има мјеста оптужби, предмет се враћа истражном одбору, да поднесе тужбу, коју потписују предсједник и извјестилац одбора; а у случају чл. 22. овог Закона, кад Скупштина ријеши без одборског извјештаја да се министар оптужи, онда Скупштина одређује, који ће посланици саставити, потписати и Државном Суду предати тужбу.

Истога дана, кад је ријешено да има мјеста оптужби предсједник Скупштине извјештава надлежним путем о томе рјешењу Књаза Господара, који дотичног министра одмах разрјешава министарске дужности до одлуке Држ. Суда.

Члан 25.

Ако ни једну тачку оптужбе не прими Уставом одређена већина од двије трећине свијех присутнијех посланика, предлог оптужбе је одбачен.

Члан 26.

Ако Народна Скупштина буде распуштена, или ако њезине сједнице буду закључене прије него што јој истражни одбор поднесе извјештај, онда ће она у идућем сазиву изабрати нови одбор, који ће предузети извиђај.

Ако је пак Скупштина распуштена, или ако се њене сједнице закључе послије саопштеног одборског извјештаја, Скупштина ће у идућем сазиву приступити одмах претресу на основу тога извјештаја.

ДИО ЧЕТВРТИ.

О Државном Суду и о поступку при суђењу.

Члан 27.

Оптуженоме и под суд стављеноме министру суди Државни Суд, састављен од чланова Државног Савјета и чланова Великога Суда и то на овај начин:

У првој сједници скунштинској, пошто је примљен предлог о оптужби, предсједник Скупштине од цјелокупног броја чланова Држ. Савјета којком одређује три члана, а за тим тако исто од цјелокупног броја чланова Великога Суда одређује којком три члана и тих тако изабраних шест лица састављају Државни Суд.

У исто вријеме предсједник Скупштине одређује којком два замјеника и то: једнога од чланова Државног Савјета и једнога од чланова Великога Суда. Ови се замјеници одређују за случај смрти, иступања из државне службе, законом оправдане спријечености или искључења по закону, којега од оних чланова, који су ушли у састав Државног Суда. У таквом случају члана Државног Савјета може замјенити само члан истога тијела, а члана Великога Суда пак само члан истога суда.

Овај начин састављања Државнога Суда важи и за случајеве да Књаз Господар оптужује министра. У том случају предсједник Министарског Савјета извјештава предсједника Народне Скупштине о оптужби, и у првој сједници скупштинској послије овога саопштења, предсједник Скупштине извршује избор чланова Државнога Суда горе прописаним начином и спроводи му оптужбу.

Члан 28.

Ако се међу члановима Државнога Савјета, који су коцком одређени у Државни Суд, налази предсједник Државног Савјета, онда је он предсједник Државнога Суда, а ако њега међу члановима Државнога Суда нема, онда Државном Суду предсједава најстарији по наименовању савјетник од оних, који су чланови Државнога Суда.

Секретарску дужност вршиће главни секретар Државног Савјета или ако је он спријечен први секретар Великога Суда.

Члан 29.

Ако је Народна Скупштина оптужила министра, Државни Суд се сазива најдаље за три дана, пошто предсједник Скупштине извијести предсједника министарства о рјешењу, да се министар стави под суд.

Члан 30.

Како оптужени министар тако и државни или скупштински тужилац имају право захтијевати: да се од суђења искључи онај члан Државнога Суда, за кога се може навести један од ових основа:

а). да је кажњивим дјелом повријеђен или оштећен;

б). да је са оптуженим род по крви у правој линији, као предак или потомак, до ма кога степена, у побочној линији до осмога степена закључно, а по тазбини до четвртога степена закључно;

в). ако је члан оптуженог крстio, или ако је од овога крштен или ако члан оптуженом или оптужени њему дјецу крштава;

г). да је с оптуженим у доказаном личном непријатељству.

Ово се искључење може тражити одмах у почетку ишљења или суђења.

Државни Суд ће ријешити, има ли мјеста искључењу или нема.

Члан 31.

Оптужени министар дужан је лично предстати Државном Суду. Он се може бранити сам, а мора одредити себи бранионаца, иначе ће му га сам суд поставити. Ако оптужени не представе Државном Суду и свој изостанак не оправда, суђење ће се извршити у његовом одсуству.

Члан 32.

Државни тужилац код Државнога Суда биће, ако је Књаз Господар оптужио министра, један од чланова Великога Суда, којега Државни Суд одреди.

Ако је пак министра оптужила Народна Скупштина, државни тужилац биће извјестилац истражног одбора скupштинског, или

други који члан његов, којега одбор или Скупштина буде одредила.

Члан 33.

Државни Суд одређује као истражног судију једног од оних чланова Великога Суда, који нијесу ушли у састав Државнога Суда.

Члан 34.

Државни Суд ће саопштити оптуженоме министру у препису тужбу Народне Скупштине и одредити му у исто вријеме рок у којему му он има поднijети свој писмени одговор. Рок овај не може бити мањи од дванаест ни већи од тридесет дана. Овај одговор суд ће одмах саопштити у препису државноме тужиоцу.

Члан 35.

Све власти земаљске дужне су бити на руци Државноме Суду у вршењу његовога судскога посла.

Члан 36.

Кад Државни Суд буде свршио потребно ишљеђење, одредиће и у службеном листу објавити дан претреса.

Оптужени министар, државни тужилац и сва лица, која се као свједоци или као вјештаци имају саслушати на претресу, биће позвани нарочитим позивом.

Члан 37.

За свједoke и вјештаке који не одговаре позиву Државнога Суда вриједе одредбе кривичног судског поступка и § 104. д. кривичног законика.

Члан 38.

Претрес пред Државним Судом јаван је и усмен.

Члан 39.

Суд рјешава већином гласова, почињући од најмлађег по годинама службе, а предсједник гласа пошљедњи.

При равној подјели гласова сматраће се да је већина против оптужбе.

Члан 40.

Државни Суд је дужан придржавати се одредаба кривичног поступка за кривице предвиђене у тачкама 1., 2., 5., 6. и 7. члана 2. овога Закона, у колико у овоме Закону није друкчије наређено; а за кривице предвиђене у тачкама 3. и 4. члана 2. овога Закона, судиће по своме слободном убођењу и познавању ствари.

Члан 41.

Пресуда Државнога Суда одмах је извршина.

Она се саопштава Народној Скупштини ради знања, а предсједнику Министарског Савјета на извршење.

Противу ове пресуде нема мјеста жалби.

Члан 42.

Осуђенога министра не може Књаз Господар помиловати нити прекинути над њим поведену истрагу, осим ако би то предложила Народна Скупштина. (Чл. 116. Устава).

Члан 43.

Државни Суд престаје чим изрече пресуду, а сва акта о суђењу предају се Народној Скупштини на чување.

Члан 44.

Овај Закон стаје на снагу кад га Књаз Господар потпише и кад се обнародује у службеном листу, којим даном престају важити одредбе закона о Књажевској Влади и Државном Савјету од Никоља-дне 1902. године у погледу министарске одговорности.

Препоручујемо свима Нашим Министрима да овај Закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповиједамо да по њему поступају, а свијема и свакоме да му се покоравају.

Цетиње, 20. јулија 1906. г.

Никола с. р.

(М. П.)

Видио и ставио државни

ПЕЧАТ,

ЧУВАР ДРЖАВНОГ ПЕЧАТА,

Министар правде

Мило Дожић с. р.

Предеједник

Министарског Савјета,

Министар иностраних дјела

Л. Мијушковић с. р.

Министар војни

Бригадир Ј. Вукотић с. р.

Министар финансија и грађевина

А. Радовић с. р.

Министар унутрашњих дјела

Лабуд Гојнић с. р.

Министар правде

и

заступник Министра просвјете
и црквених послова

Мило Дожић с. р.

~~BIBLIOTHEK
DER LANDESREGIERUNG
JUSTIZABTEILUNG
SARAJEVO~~

37535